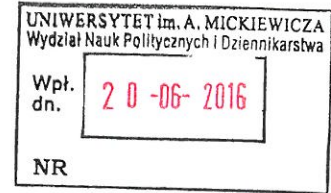

Poznań, 20 czerwca 2016 r.

Prof. zw. dr hab. Ryszard Kowalczyk
Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

**Ocena osiągnięć naukowo-badawczych oraz dorobku dydaktycznego,
popularyzatorskiego i w dziedzinie współpracy międzynarodowej doktora
Wojciecha Adameczyka w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce**

1. Informacje o kandydacie

Doktor Wojciech Adameczyk urodził się 24 sierpnia 1970 roku w Łodzi. W latach 1989-1994 studiował nauki polityczne ze specjalnością dziennikarstwo w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, które ukończył uzyskując tytuł zawodowy magistra na podstawie pracy „Reglamentacja wolności prasy w Polsce w latach 1989-1993”, którą przygotował pod kierunkiem naukowym doc. dra hab. Jacka Sobczaka. W roku 1994 rozpoczął czteroletnie studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych UAM w Poznaniu. W tym czasie – będąc stypendystą największego w regionie dziennika „Głos Wielkopolski”, wydawanego w Poznaniu, a także jego współpracownikiem – kontynuował badania wielostronnych i złożonych relacji między szeroko rozumianym środowiskiem mediów i transformującym się wraz z nim od 1989 roku polskim systemem politycznym. Efektem jego wysiłków badawczych była dysertacja doktorska „Rola mass mediów w kształtowaniu systemu demokracji w Polsce w latach 1989-1995”, której promotorem był prof. zw. dr hab. Marcei Kosman – wybitny badacz kultury politycznej. Na jej podstawie dnia 22 września 1998 roku otrzymał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce, nadany uchwałą Rady Wydziału Nauk Społecznych UAM.

Habilitation po uzyskaniu stopnia doktora został zatrudniony na etacie adiunkta w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM w Poznaniu w Zakładzie Dziennikarstwa, gdzie od początku pełnił funkcję Kierownika Podyplomowego Studium Dziennikarstwa UAM oraz pełnomocnika Dyrektora Instytutu Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM do spraw dziennikarskich praktyk zawodowych (od 2008 roku pełnomocnika Dziekana Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM). W okresie 2005-2012 był kierownikiem Pracowni Praktyki Dziennikarskiej. W latach 1998-2011 wykładał również w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu na kierunkach politologia oraz dziennikarstwo, zaś w roku akademickim 2011-2012 współpracował ze Szkołą Wyższą Psychologii Społecznej Wydział Zamiejscowy w Poznaniu, prowadząc tam zajęcia na kierunku dziennikarstwo.

2. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.) doktor Wojciech Adamczyk jako osiągnięcie stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazał przedsięwzięcie o charakterze monotematycznego cyklu publikacji naukowych, któremu dał nazwę „Polityczny wymiar dziennikarstwa śledczego jako instrumentu nieformalnej kontroli nad instytucjami władzy”. Składają się na to osiągnięcie naukowe łącznie 22 publikacje w języku zarówno polskim, jak i angielskim, w tym 1 monografia, 11 artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych oraz 10 rozdziałów w pracach zbiorowych.

Wśród tych osiągnięć naukowych na szczególną uwagę zasługują monografia „Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego” (Poznań 2008). Jest to praca nowatorska w Polsce, która w sposób wręcz erudycyjny, aczkolwiek bardzo rzeczowy, merytoryczny i poprawnie metodologiczny, przedstawia drogi rozwoju i zastosowania formuły dziennikarstwa śledczego w identyfikowaniu oraz piętnowaniu zagrożeń życia indywidualnego i zbiorowego we współczesnym świecie. Dowodem na jej ważne znaczenie w dyskursie naukowym poświęconym tej problematyce jest jej szerokie komentowanie i cytowanie przez środowisko zarówno badaczy mediów i dziennikarstwa, jak i przedstawicieli praktyki prasowo-wydawniczej w Polsce.

Problematyka dziennikarstwa śledczego w sposób wyraźny pozostawała na czele zainteresowań doktora Wojciecha Adamczyka przez cały późniejszy okres jego wysiłków badawczych, czego ilustracją są następujące artykuły zamieszczone w czasopiśmie naukowych oraz pracach zbiorowych:

- „Demaskatorska rola mediów”, (w:) W. Adamczyk, „Media masowe w procesie budowania demokracji w Polsce (1989-1995)”, Poznań 1999, s. 141-152.
- „Informacja a prawda w dziennikarstwie śledczym”, „Przegląd Politologiczny” 2004, nr 2, s. 127-138.
- „Początki dziennikarstwa śledczego w USA (od Benjamin Harris do ery muckrakerów)”, (w:) „Prasa dawna i współczesna”, vol. V, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2004, s. 183-194.
- „Ujawnianie korupcji i nadużyć władzy w działalności amerykańskich muckrakerów”, (w:) „Dziennikarstwo śledcze. Teoria i praktyka w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych”, pod red. M. Palczewskiego, M. Worsowicz, Łódź 2006, s. 13-31.
- „W poszukiwaniu tożsamości Deep Throat – ochrona informatorów dziennikarskich śledztw na przykładzie afery Watergate”, „Media-Kultura-Społeczeństwo” 2007, nr 2, s. 19-32.
- „Rola undercover journalism w demaskowaniu zagrożeń demokracji. Tradycja i perspektywy”, „Przegląd Politologiczny” 2007, nr 2, s. 137-155.
- „Dziennikarstwo śledcze a kryzysy polityczne”, (w:) „Media a polityka”, pod red. A. M. Zarychta, Ł. Donaja, M. Kosiarza, A. Barańskiego, Łódź 2007, s. 271-286.
- „Skuteczność dziennikarskich śledztw prowadzonych metodą <undercover> (na przykładzie operacji <Bar Mirage>”, (w:) „Media dawne i współczesne”, vol. 2, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2007, s. 145-154.
- „Skandal na pierwszej stronie. Sensacyjność jako element oceny wiarygodności śledztw dziennikarskich”, (w:) „O dziennikarstwie śledczym. Normy,

zagrożenia, perspektywy”, pod red. M. Palczewskiego, M. Worsowicz, Łódź 2009, s. 27-48.

- „Kamienie milowe amerykańskiego dziennikarstwa”, (w:) „Media dawne i współczesne”, vol. 4, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2009, s. 137-153.
- „Dziennikarstwo śledcze w świecie – status, instytucjonalizacja, przyszłość”, (w:) „Polubić dziennikarstwo”, pod red. S. Zakrzewskiego, Poznań 2009, s. 61-84.
- „Rzecz o kontynuacji: amerykańskie wzorce investigative reporting w praktyce polskich reporterów śledczych”, (w:) „News i dziennikarstwo śledcze wobec wyzwań XXI wieku”, pod red. M. Palczewskiego, M. Worsowicz, Łódź 2010, s. 113-137.
- „W oparach skandalu: śledztwa dziennikarskie i ich rola w polityce”, „Tematy z Szewskiej” 2011, nr 2(6), s. 53-60.
- „Women investigative reporters as an icons of U. S. journalism”, (w:) „Some Issues on Women in Political, Media and Social-Economic Space”, pod red. I. Andruszkiewicz, A. Balczyńskiej-Kosman, Poznań 2012, s. 87-99.
- „<Gatemanía> jako przykład tabloidyzacji śledztw dziennikarskich”, „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2013, nr 1, s. 233-261.
- „Dziennikarstwo śledcze w formule non profit: ryzykowny eksperyment czy naturalna alternatywa?”, „Przegląd Politologiczny” 2014, nr 2, s. 93-110.
- „Killed in action: female investigative reporters, war correspondents and local journalists and the risk of death or being victim of violence”, „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2014, nr 3, s. 77-95.
- „On any topic? Topics of publications of investigative journalism and journalistic intervention in the local press (on the examples of Poland and the USA)”, „Przegląd Politologiczny” 2015, nr 3, s. 119-137.
- „Dziedzictwo IRE: współczesny model samoorganizacji dziennikarzy śledczych na świecie”, „Przegląd Politologiczny” 2015, nr 1, s. 173-186.

- „Skuteczna antypromocja? Śledztwa dziennikarskie i materiały interwencyjne a wizerunek władz lokalnych”, „Media-Kultura-Społeczeństwo” 2014-2015, nr 9-10 (złożony do druku).
- „Od indywidualizmu do zespołowości: I-Teamy jako element ewolucji w sposobie prowadzenia dochodzeń przez reporterów śledczych”, „Przegląd Politologiczny” 2016, nr 1 (złożony do druku).

Analizując przedstawiony wyżej dorobek naukowo-badawczy Habilitanta należy podnieść, iż skupia się on z jednej strony na problematyce różnych ujęć i zastosowań praktycznych dziennikarstwa śledczego, głównie w tradycji nauki amerykańskiej, z drugiej zaś strony porusza zagadnienia recepcji amerykańskiego dziennikarstwa śledczego, mającego bodaj najstarszą na świecie tradycję w tej dziedzinie, na gruncie europejskim, w tym również w Polsce.

Należy także zauważyć, iż Habilitant konsekwentnie łączy ten specyficzny i jakże trudny w zastosowaniu praktycznym rodzaj dziennikarstwa z funkcjonowaniem przede wszystkim systemu demokratycznego, zwracając jednak uwagę na możliwości prowadzenia śledztwa dziennikarskiego również w systemach niedemokratycznych, które umożliwia współczesny dynamiczny postęp naukowo-technologiczny (rozwój internetu i stosownego oprogramowania oraz wdrażanie zespołowych praktyk śledczych, czego przykładem jest niedawna afera „Panama Papers”). W warunkach polskich problematyka dziennikarstwa śledczego – głównie z powodu niedostatecznych rodzimych tradycji oraz ograniczonych możliwości jego uprawiania, zwłaszcza na poziomie lokalnym – nie doczekała się stosownego zainteresowania środowiska naukowego. Habilitant wnosi do tego zaniedbanego obszaru badań zarówno politologicznych, jak i medioznawczych znaczący autorski dorobek, który wynika nie tylko z konsekwencji w poruszaniu tego specjalistycznego obszaru badawczego, lecz także z wysokiej wartości faktograficznej i merytorycznej opracowań, świadczącej również o wysokim poziomie świadomości badawczej i towarzyszących jej stosownych uwarunkowań metodologicznych.

Nie ulega wątpliwości, iż funkcja kontrolna mediów wraz z funkcją demaskatorską odgrywają ważką rolę w dziedzinie prawidłowego funkcjonowania

systemu demokratycznego. Nie zawężają się jednak one do sfery działania podmiotów polityki i biurokracji publicznej, lecz obejmują również obszar działalności gospodarczej oraz organizacji pozarządowych, w tym kościołów i związków wyznaniowych, stanowiącej jednak rzadziej przedmiot śledztwa prowadzonego przez media. To właśnie zainteresowanie mediów tymi obszarami, zasadniczymi z punktu widzenia dobra publicznego (dobra wspólnego), powoduje, iż dziennikarstwo śledcze jest jednym z ważnych czynników stabilizacji systemu politycznego. Czasami jednak jest czynnikiem czasowej jego destabilizacji, jak na przykład w tzw. aferach taśmowych, czego ilustracją w ostatnich latach były między innymi Węgry oraz Polska. Habilitant zdaje sobie z tego sprawę, akceptując jednak swoistą „szkodę”, jaką wyrządza systemowi politycznemu dziennikarstwo śledcze, która jest znacząco mniejsza od „dobra” publicznego, jakie ze sobą niesie ten rodzaj dziennikarstwa.

Media – jako tzw. czwarta władza – uczestniczą w sposób naturalny w systemie komunikowania społecznego, w szczególności komunikowania politycznego. Na ogół wpływają mobilizująco na opinię publiczną, która oddziałując wraz z nimi na czynniki decyzyjne, prowadzi każdorazowo do zmiany jakościowej w systemie politycznym, określanej niekiedy jako efekt konwersji wewnątrzsystemowej. Owe zmiany, wywołane presją mediów i opinii publicznej, mogą mieć postać drobnych korekt bądź głębokich reform o charakterze instytucjonalnym czy nawet systemowym. Dlatego ważnym celem badań prowadzonych przez Habilitanta stało się zbadanie zarówno możliwości, jak i sposobów oraz skali i skutków oddziaływania dziennikarstwa śledczego na różne elementy systemu politycznego.

Cel ten osiągał Habilitant konsekwentnie, poświęcając swoją uwagę coraz to innym ważnym zagadnieniom z obszaru funkcjonowania dziennikarstwa śledczego, poczynawszy od zidentyfikowania różnicy epistemologicznej pomiędzy informacją a prawdą (nawet prawdziwa informacja może prowadzić do fałszywej diagnozy czy wniosku), poprzez zarysowanie historii dziennikarstwa śledczego na świecie – w szczególności w USA – oraz dominującej roli dziennikarstwa śledczego w ujawnianiu korupcji i nadużyć władzy, a także problematykę ochrony informatorów dziennikarzy śledczych i warsztatu dziennikarza śledczego, a skończywszy na wpływie afer dziennikarskich na system polityczny, a nawet na wywoływanie kryzysów politycznych

poprzez upublicznianie skandali, których bohaterami są ważne osobistości życia publicznego.

Warto także podnieść, iż Habilitant poza powyższym obszarem badań, stanowiącym główny przedmiot uwagi recenzenta, zajmował się z powodzeniem innymi jeszcze zagadnieniami, które mieszczą się nie tylko w ramach nauk o polityce, lecz także medioznawstwa. Na plon tych badań składają się łącznie 22 prace ogłoszone zarówno w języku polskim, jak i angielskim, w tym monografia, współredakcja pracy zbiorowej, 15 rozdziałów w pracach zbiorowych oraz 5 artykułów w czasopismach naukowych.

Wśród zasadniczych obszarów tych badań znajdują się media lokalne, gdzie Habilitant zajmował się między innymi funkcją propagandową prasy samorządowej [„W krzywym zwierciadle: propagandowa funkcja biuletynów samorządowych”, „Przegląd Politologiczny” 2011, nr 1], uczestnictwem prasy lokalnej w procesie integracji z Unią Europejską [„Rola prasy lokalnej w integracji Polski z Unią Europejską, (w:) „Prasa dawna i współczesna”, vol. 4, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2003] oraz przyszłością prasy lokalnej [„Przyszłość prasy lokalnej w <epoce śmierci gazet>”, (w:) „Pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością. Problemy współczesnych mediów”, vol. 2, pod red. R. Kowalczyka, W. Machury, J. Sobczaka, Opole 2013].

Zainteresowania naukowo-badawcze Habilitanta obejmowały również problematykę wolności informacji oraz wolności prasy w Polsce po 1989 roku. W ramach tych zainteresowań Habilitant opublikował między innymi artykuły:

- „Refleksje nad stanem przestrzegania wolności prasy w Polsce (1989-1999)”, (w:) „Przeszłość odległa i bliska. Księga pamiątkowa z okazji 60. urodzin prof. Marcelego Kosmana, Poznań 2000.
- „Prawo do informacji. Standardy europejskie a realia polskie”, (w:) „Media wobec integracji europejskiej. Wybrane problemy”, pod red. T. Wallasa, Poznań 2000.

- „Prawo do informacji w Polsce. Koncepcje regulacji ustawowych (1996-2001)”, (w:) „Prasa dawna i współczesna”, vol. 2, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2001.
- „Centrum Monitoringu Wolności Prasy jako przykład instytucji pozarządowej w polskim systemie medialnym”, (w:) „Media i dziennikarstwo na przełomie stuleci. Wybrane zagadnienia”, pod red. W. Cisaka, Poznań 2004.

Na sferę następnych zainteresowań badawczych Habilitanta składała się problematyka warsztatu współczesnego dziennikarza oraz regulacji etycznych zawodu dziennikarza. Habilitant zajmował się tutaj takimi kwestiami, jak: tabloidyżacja mediów mainstreamowych; konsekwencje skandalów medialnych wywoływanych nieodpowiedzialnymi postępowaniami dziennikarzy, którzy za wszelką cenę dążą do zdobycia popularności i sławy wśród odbiorców; status i rola instytucji ombudsmana prasowego; obiektywizm w pracy dziennikarza; dziennikarskie techniki deformowania rzeczywistości. Z tego obszaru badawczego Habilitant opublikował następujące między innymi artykuły:

- „Tabloidyżacja mediów mainstreamowych: przyczyny i konsekwencje”, „Przegląd Politologiczny” 2008, nr 1.
- „Sumienie dziennikarstwa? Koncepcje instytucji press ombudsmana w amerykańskich mediach”, „Studia Medioznawcze” 2010, nr 1(40).
- „Trzy skandale, trzy raporty. Redakcje i ombudsmani prasowi w sytuacjach kryzysowych na przykładach <The Washington Post>, <The New York Times> i <Los Angeles Times>”, „Przegląd Politologiczny” 2012, nr 4.
- „Fakt prasowy i jego wpływ na kształtowanie opinii publicznej w Polsce”, (w:) „Kultura polityczna w Polsce. Mity i fakty”, vol. 2, pod red. M. Kosmana, Poznań 1999.
- „Zasada obiektywizmu w pracy dziennikarskiej”, (w:) „Prasa dawna i współczesna”, vol. 3, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2002.

- „Dziennikarze a przecieki kontrolowane. Przypadek Judith Miller z <New York Times>”, (w:) „Media dawne i współczesne”, vol. 1, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2006.
- „Dziennikarskie skandale a wiarygodność przekazów medialnych”, (w:) „Studia nad mediami i komunikowaniem masowym. Prawo. Język. Tekst”, pod red. J. Frasa, Toruń 2007.
- „Problem plagiatu w amerykańskich mediach masowych”, (w:) „Media dawne i współczesne”, vol. 3, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2008.
- „Medialna fikcja: deformacje rzeczywistości w dziennikarskich publikacjach”, (w:) „Media dawne i współczesne”, vol. 5, pod red. B. Kosmanowej, Poznań 2010.

Wśród innych zainteresowań naukowo-badawczych Habilitanta znajduje się funkcjonowanie amerykańskich mediów masowych. W tej dziedzinie Habilitant opublikował między innymi takie artykuły, jak:

- „Global Media Corporation Expansion into Asian Markets (China example)”, [wersja polskojęzyczna: „Ekspansja globalnych korporacji medialnych na lokalne rynki w Azji Środkowej (na przykładzie Chin)”], „Studia Medioznawcze” 2007, No. 1(28).
- „Publisher, editor-in-chief, talk-show host and TV anchorwoman. Great female careers in U.S. journalism”, (w:) „Political and Economic Activity of Women”, pod red. I. Andruszkiewicz, Poznań 2013.

3. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i w dziedzinie współpracy międzynarodowej

Habilitant w ramach swoich obowiązków dydaktycznych prowadził wykłady i ćwiczenia z takich przedmiotów, jak: „Ustrój polityczny III RP”, „Przemiany polskiego systemu politycznego”, „Współczesne instytucje polityczne”, „Wstęp do państwa i prawa”, „Prasoznawstwo”, „Dziennikarskie źródła informacji”. Starannie przygotowywane i przeprowadzane wykłady i ćwiczenia Habilitanta cieszyły się uznaniem nie tylko ze strony studentów, lecz także osób je hospitujących oraz władz dziekańskich.

Na uwagę i uznanie zasługuje również zaangażowanie Habilitanta w działalność organizacyjną na swojej macierzystej uczelni. Od roku 1998 Habilitant jest kierownikiem Poddyplomowego Studium Dziennikarstwa UAM oraz pełnomocnikiem Dziekana Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM do spraw dziennikarskich praktyk zawodowych. Pełnił także funkcję kierownika Pracowni Praktyki Dziennikarskiej w latach 2005-2012. Jest również aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej.

Habilitant był szczerze zaangażowany w organizację wielu konferencji naukowych, przewodnicząc komitetowi organizacyjnemu między innymi:

- Konferencji „Media poznańskie w dobie przemian – dziś i jutro”, która odbyła się 7 czerwca 2013 roku na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM.
- Konferencji „Przyszłość stowarzyszeń i organizacji dziennikarskich w Polsce”, zorganizowanej na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM 25 kwietnia 2014 roku.
- Konferencji „Telewizje kablowe w Wielkopolsce”, którą przeprowadzono 9 czerwca 2015 roku na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM.

Za zaangażowanie, rzetelność oraz sprawność organizacyjną Habilitant był wielokrotnie nagradzany, zarówno nagrodą dziekana Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM (2012 i 2014), jak i nagrodą rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (2009).

Habilitant popularyzował wyniki swoich badań nie tylko wśród przedstawicieli środowiska naukowego, uczestnicząc w licznych konferencjach ogólnokrajowych i międzynarodowych, lecz także w środowisku dziennikarzy oraz właścicieli mediów. Wśród referatów Habilitanta wygłoszonych przy różnych okazjach znajdują się:

- „Początki dziennikarstwa śledczego w USA (od Benjamin Harris do ery muckrakerów)” , referat wygłoszony na VI ogólnopolskim sympozjum z cyklu „Prasa Wielkopolska XIX i XX wieku” w Poznaniu w kwietniu 2004 roku.
- „Ujawnianie korupcji i nadużyć władzy w działalności amerykańskich muckrakerów” na Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Dziennikarstwo śledcze. Teoria i praktyka w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych” w Łodzi w styczniu 2006 roku.
- „Dziennikarstwo śledcze a kryzysy polityczne” na Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Media a polityka” w Łodzi w kwietniu 2006 roku.
- „W poszukiwaniu tożsamości Deep Throat. Ochrona informatorów dziennikarskich śledztw na przykładzie afery Watergate” na II Ogólnopolskiej Konferencji Medialno-Naukowej Dziennikarstwa Śledczego połączonej z I Przeglądem Telewizyjnych Reportaży Śledczych „Ukryta Kamera 2006” w Łodzi w styczniu 2007 roku.
- „<Gatemia> jako przykład tabloidyzacji śledztw dziennikarskich” na Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Tabloidyzacja dyskursu publicznego w Polsce”, zorganizowanej pod patronatem Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej w Poznaniu w maju 2015 roku.
- „Skuteczna antypromocja? Śledztwa dziennikarskie i materiały interwencyjne a wizerunek władz lokalnych” na Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pod Patronatem Prezydenta RP „Samorząd terytorialny w III Rzeczypospolitej – osiągnięcia, niepowodzenia i perspektywy rozwoju”, zorganizowanej w maju 2015 roku.
- „Międzynarodowe śledztwa dziennikarskie z udziałem europejskich I-Teamów (na wybranych przykładach)” na Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Europa XXI wieku. Bezpieczeństwo Europy, Unii Europejskiej i Polski w obliczu obecnych i przyszłych zagrożeń. Stan obecny i scenariusze na przyszłość”, zorganizowanej w Słubicach w lutym 2016 roku.

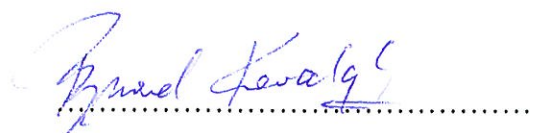
Ponadto Habilitant popularyzował naukę między innymi poprzez:

- Uczestnictwo w komisjach konkursowych akcji „Indeks za talent”, organizowanej przez „Gazetę Wyborczą”.
- Zorganizowanie w marcu 2008 roku „Konkursu Wiedzy o Unii Europejskiej” dla uczniów szkół ponadpodstawowych z terenu podpoznańskiej gminy Rokietnica we współpracy z Wiceprzewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Markiem Siwcem.
- Przeprowadzenie w 2009 roku wykładów „Ustrój polityczny Polski” dla klasy akademickiej o profilu humanistycznym w III Liceum Ogólnokształcącym w Poznaniu.

4. Wnioski końcowe

Na podstawie przedłożonej dokumentacji stwierdzam, iż dorobek naukowo-badawczy Habilitanta, ilustrowany jednotematycznym cyklem publikacji „Polityczny wymiar dziennikarstwa śledczego jako instrumentu nieformalnej kontroli nad instytucjami władzy” oraz pozostałe osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i w dziedzinie współpracy międzynarodowej, zgodnie z §§ 3(2), 4 i 5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), stanowią samoistny i wartościowy wkład do rozwoju nauk społecznych w zakresie nauk o polityce.

Wkład Habilitanta w rozwój nauk społecznych w zakresie nauk o polityce ma charakter teoretyczny z jednej strony (poprzez doskonalenie siatki pojęciowej identyfikującej i opisującej zagadnienie dziennikarstwa śledczego jako szczególnego instrumentu nieformalnej kontroli nad instytucjami władzy), zaś praktyczno-użyteczny z drugiej strony (przedstawiający rozwiązania wielu szczegółowych kwestii związanych z warsztatem i praktyką dziennikarstwa śledczego). Dlatego wnoszę o dopuszczenie doktora Wojciecha Adamczyka do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

 prof. zw. dr hab. Ryszard Kowalczyk